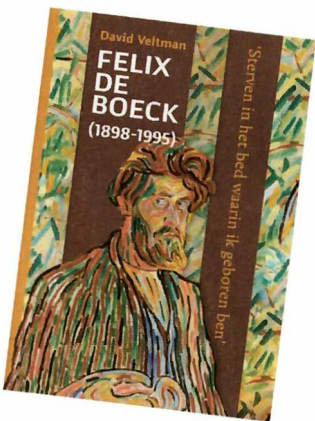

David Veltman

Sterven in het bed waarin ik geboren ben

Een biografie van Felix De Boeck (1898-1995)

Uitgeverij Verloren, Hilversum 2021
400 blz., € 29 ISBN 978 90 870 4916 4

Ook in deze digitale tijd wordt nog geregeld door familie of een politieke partij geopperd om een museum uit te

bouwen rond een

of meerdere schilders: Marten

Melsen in Stabroek of de Dendermondse School

in Vlassenbroek. Kunstschilder op zondag en boer

tijdens de rest van de week Felix De Boeck zorgde in

het Vlaams-katholieke Drogenbos zelf dat hij nog bij leven een museum kreeg, met dank aan CVP politicus

Jean-Luc Dehaene. Het budget werd opgehoest door

de Vlaamse Gemeenschap met als deal dat er ook een

museum kwam voor Roger Raveel. Zo kon zowel de

kunst van een vrijzinnige kunstenaar als van de mystiek

gelovige De Boeck bewaard en getoond worden.

Het geloofsaspect van de kunstenaar, wiens werk

nauwelijks op de markt te vinden is, werd voor hem

een steeds belangrijker thema. Het jong overlijden

van vier kinderen en een overlevend gehandicapt kind

zal dat gevoel zeker versterkt hebben. In ieder geval

bleef hij de geloofsgemeenschap van zijn jeugd trouw.

De conservatieve familiale levenswijze en een geïde-

aliseerd flamingantisme zijn niet bepaald uitingen

van een open geest. De link tussen mystiek geloof en

Vlaams-nationalisme in bepaalde kunstenaarsmilieus

in het Interbellum en in de jaren zestig-zeventig, die

op zondag bij hem langs kwamen op de boerderij,

wordt met veel detail uit de briefwisseling van de

kunstenaar opgediept. Deze biografie doorpikt me-

nige mythe die De Boeck over zichzelf cultiveerde. De

naïeve kunstenaar bleek een goed doordacht plan te

koesteren om zijn eigen geloofsego te bestendigen,

gebundeld in een eigen kunsttempel. Hij verkocht

nauwelijks schilderijen, maar gaf ze weg aan vrienden

en relaties. Deze studie doet nadenken over het nut

van een museum over het angstvallig zelf bij elkaar

gehouden oeuvre van één kunstenaar.

HARRY VAN ROYEN